

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ 02
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΜΑΪΟΣ 2020

ΛΥΣΕΙΣ

A ΘΕΜΑ

A1. Αρκεί να αποδείξουμε ότι για οποιαδήποτε $x_1, x_2 \in \Delta$ ισχύει $f(x_1) = f(x_2)$.
Πράγματι, • αν $x_1 = x_2$, τότε προφανώς ισχύει $f(x_1) = f(x_2)$.

• Αν $x_1 < x_2$, τότε στο διάστημα $[x_1, x_2]$ η f ικανοποιεί τις υποθέσεις του θεωρήματος μέσης τιμής. Επομένως, υπάρχει $\xi \in (x_1, x_2)$ τέτοιο, ώστε

$$f'(\xi) = \frac{f(x_2) - f(x_1)}{x_2 - x_1} \quad (1).$$

Επειδή το ξ είναι εσωτερικό σημείο του Δ , ισχύει $f'(\xi) = 0$, οπότε, λόγω της (1) είναι $f(x_1) = f(x_2)$. Αν $x_2 < x_1$, τότε ομοίως αποδεικνύεται ότι $f(x_1) = f(x_2)$.

Σε όλες, λοιπόν, τις περιπτώσεις ισχύει ότι $f(x_1) = f(x_2)$.

Άρα η f είναι σταθερή σε όλο το Δ .

A2. Σύνολο τιμών μιας συνάρτησης $f : A \rightarrow \mathbb{R}$, λέγεται το σύνολο που έχει για στοιχεία του τις τιμές της f σε όλα τα $x \in A$, είναι δηλαδή το σύνολο $f(A) = \{y / y = f(x) \text{ για κάποιο } x \in A\}$.

A3. Αν f είναι συνεχής συνάρτηση στο $[\alpha, \beta]$, τότε η f παίρνει στο $[\alpha, \beta]$ μια μέγιστη τιμή M και μια ελάχιστη τιμή m .

(Δηλαδή, υπάρχουν $x_1, x_2 \in [\alpha, \beta]$ τέτοια ώστε αν $m = f(x_1)$ και $M = f(x_2)$, να ισχύει $m \leq f(x) \leq M$)

A4. α. (A)

β. Η ευθεία $(\varepsilon): y = 1$ είναι εφαπτομένη της γραφικής παράστασης της

συνάρτησης $f(x) = \eta\mu x$, $x \in \mathbb{R}$ στο σημείο της $\left(\frac{\pi}{2}, 1\right)$, αλλά και σε κάθε σημείο της C_f με συντεταγμένες $\left(2k\pi + \frac{\pi}{2}, 1\right)$, $k \in \mathbb{Z}$.

A5. **α.** \wedge **β.** Σ **γ.** \wedge **δ.** Σ

B ΘΕΜΑ

B1. Για κάθε $x \in A$, $f'(x) = \varepsilon\varphi^2 x = \frac{\eta\mu^2 x}{\sigma\upsilon\nu^2 x} = \frac{1 - \sigma\upsilon\nu^2 x}{\sigma\upsilon\nu^2 x} = \frac{1}{\sigma\upsilon\nu^2 x} - 1 = (\varepsilon\varphi x - x)'$

\Leftrightarrow υπάρχει $c \in \mathbb{R}$, τέτοιο ώστε για κάθε $x \in A$, $f(x) = \varepsilon\varphi x - x + c$.

Για $x=0$ προκύπτει $c=1$. Άρα $f(x) = \varepsilon\varphi x - x + 1$, $x \in A$

B2. Η εξίσωση $f'(x) = \lambda_{(\varepsilon)} = 1 \Leftrightarrow \varepsilon\varphi^2 x = 1 \Leftrightarrow \varepsilon\varphi x = -1$, ή $\varepsilon\varphi x = 1 \Leftrightarrow x = -\frac{\pi}{4}$, ή

$x = \frac{\pi}{4}$. Άρα παράλληλες στην ευθεία $(\varepsilon): y = x$, είναι οι εφαπτόμενες της

γραφικής παράστασης της f , στα σημεία της $\left(-\frac{\pi}{4}, f\left(-\frac{\pi}{4}\right)\right)$ και $\left(\frac{\pi}{4}, f\left(\frac{\pi}{4}\right)\right)$

Είναι $f\left(-\frac{\pi}{4}\right) = -1 + \frac{\pi}{4} + 1 = \frac{\pi}{4}$ και $f\left(\frac{\pi}{4}\right) = 1 - \frac{\pi}{4} + 1 = 2 - \frac{\pi}{4}$

Επομένως, η εφαπτομένη (ε_1) της C_f στο σημείο της $\left(-\frac{\pi}{4}, \frac{\pi}{4}\right)$ έχει εξίσωση

$(\varepsilon_1): y - \frac{\pi}{4} = x + \frac{\pi}{4} \Leftrightarrow (\varepsilon_1): y = x + \frac{\pi}{2}$ και η εφαπτομένη (ε_2) της C_f στο σημείο

της $\left(\frac{\pi}{4}, 2 - \frac{\pi}{4}\right)$ έχει εξίσωση $(\varepsilon_2): y - 2 + \frac{\pi}{4} = x - \frac{\pi}{4} \Leftrightarrow (\varepsilon_2): y = x + 2 - \frac{\pi}{2}$

B3. Είναι $f'(x) = \varepsilon\varphi^2 x > 0$, για κάθε $x \in A = \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$, άρα η συνάρτηση f

είναι και συνεχής και γνησίως αύξουσα.

Έστω $A_1 = \left(-\frac{\pi}{2}, 0\right]$. Τότε η f είναι και συνεχής και γνησίως αύξουσα και στο A_1

Είναι $f(0) = 1$ και $\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} f(x) = \lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} \left(\frac{1}{\sigma\upsilon\nu x} \cdot \eta\mu x - x + 1 \right) = (+\infty) \cdot (-1) + \frac{\pi}{2} + 1 = -\infty$

γιατί $\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} \sigma\upsilon\nu x = 0$ και $\sigma\upsilon\nu x > 0$, για $x > -\frac{\pi}{2}$, κοντά στο $-\frac{\pi}{2}$, επομένως

$$\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} \frac{1}{\sigma\upsilon\nu x} = +\infty.$$

Άρα $f(A_1) = \left[\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} f(x), f(0) \right] = (-\infty, 1]$.

Το $0 \in f(A_1)$ και η f είναι γνησίως αύξουσα, επομένως υπάρχει μοναδικό στο A

$x_0 \in \left(-\frac{\pi}{2}, 0\right)$, τέτοιο ώστε $f(x_0) = 0$

• Η συνάρτηση f είναι γνησίως αύξουσα άρα για κάθε $x \in \left(-\frac{\pi}{2}, x_0\right) \Rightarrow f(x) < f(x_0) \Leftrightarrow f(x) < 0$. Και $x - x_0 < 0$, οπότε για $x < x_0$, κοντά στο x_0 είναι $\eta\mu(x - x_0) < 0$ άρα $f(x) \cdot \eta\mu(x - x_0) > 0$.

Επίσης, για κάθε $x \in \left(x_0, \frac{\pi}{2}\right) \Rightarrow f(x) > f(x_0) \Leftrightarrow f(x) > 0$. Και $x - x_0 > 0$, οπότε για $x > x_0$, κοντά στο x_0 είναι $\eta\mu(x - x_0) > 0$, άρα $f(x) \cdot \eta\mu(x - x_0) > 0$.

Επομένως για κάθε $x \neq x_0$, κοντά στο x_0 , είναι $\lim_{x \rightarrow x_0} [f(x) \cdot \eta\mu(x - x_0)] = 0$ και

$f(x) \cdot \eta\mu(x - x_0) > 0$. Άρα το $\lim_{x \rightarrow x_0} \frac{1}{f(x) \cdot \eta\mu(x - x_0)} = +\infty$

B4. Η συνάρτηση f είναι γνησίως αύξουσα άρα είναι και 1-1. Επομένως ορίζεται η αντίστροφή της, στο $f(A)$.

Είναι $\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} f(x) = -\infty$, $\lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}^-} f(x) = \lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}^-} \left(\frac{1}{\sigma\upsilon\nu x} \cdot \eta\mu x - x + 1 \right) = (+\infty) \cdot 1 - \frac{\pi}{2} + 1 = +\infty$

$$\text{Άρα } D_{f^{-1}} = f(A) = \left(\lim_{x \rightarrow -\frac{\pi}{2}^+} f(x), \lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}^-} f(x) \right) = (-\infty, +\infty) = \mathbb{R} .$$

Επομένως, η ανίσωση ορίζεται σε όλο το \mathbb{R} και γράφεται ισοδύναμα :

$$4 \cdot f^{-1} \left((x^2 - x - 2) \cdot (e^x - 1) + \frac{\pi}{4} \right) + \pi < 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow f^{-1} \left((x^2 - x - 2) \cdot (e^x - 1) + \frac{\pi}{4} \right) < -\frac{\pi}{4} \stackrel{f \uparrow}{\Leftrightarrow} (x^2 - x - 2) \cdot (e^x - 1) + \frac{\pi}{4} < f \left(-\frac{\pi}{4} \right) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (x^2 - x - 2) \cdot (e^x - 1) + \frac{\pi}{4} < \frac{\pi}{4} \Leftrightarrow (x^2 - x - 2) \cdot (e^x - 1) < 0 \quad (1).$$

Ο πίνακας των προσήμων των παραγόντων, αλλά και του γινομένου είναι :

x	$-\infty$	-1	0	2	$+\infty$		
$x^2 - x - 2$	$+$	0	$-$	$-$	0	$+$	
$e^x - 1$	$-$	$-$	0	$+$	$+$	$+$	
Γ	$-$	0	$+$	0	$-$	0	$+$

Άρα η δοσμένη ανίσωση και ισοδύναμα το γινόμενο (1) γίνεται αρνητικό, για κάθε $x \in (-\infty, -1) \cup (0, 2)$.

Γ ΘΕΜΑ

Γ1. Από τη σχέση (2) , για $x=0$, προκύπτει $f(2) + f(1) = 0 \Leftrightarrow f(2) = -f(1)$ οπότε αντικαθιστώντας στη σχέση (1) $\Rightarrow -f^2(1) \geq 0 \Leftrightarrow f^2(1) \leq 0 \Leftrightarrow f(1) = 0$, άρα $f(2) = f(1) = 0$. Επομένως δεν εφαρμόζεται το Θεώρημα Ενδιάμεσων Τιμών για τη συνάρτηση f , στο διάστημα $[1, 2]$

Γ2.ι. Η συνάρτηση f είναι παραγωγίσιμη, άρα παραγωγίζοντας και τα δυο μέλη της (2) προκύπτει : $2x \cdot f'(x^2 + 2) + 2 \cdot f'(2x + 1) = 4x^3 + 10x - 2$ (3) .

Από τη σχέση (3) , για $x=0$, προκύπτει $2 \cdot 0 \cdot f'(2) + 2 \cdot f'(1) = -2 \Leftrightarrow f'(1) = -1$ και για $x=1$ προκύπτει $2 \cdot f'(3) + 2 \cdot f'(3) = 12 \Leftrightarrow 4 \cdot f'(3) = 12 \Leftrightarrow f'(3) = 3$.

α' τρόπος. Η συνάρτηση f' είναι παραγωγίσιμη, άρα και συνεχής στο \mathbb{R} , άρα και στο $[1,3]$. Είναι $f'(1) \cdot f'(3) = -3 < 0$. Άρα, από το θεώρημα του Bolzano, υπάρχει $x_0 \in (1,3)$, τέτοιο ώστε $f'(x_0) = 0$

β' τρόπος. Η συνάρτηση f είναι συνεχής στο διάστημα $[1,2]$, παραγωγίσιμη στο $(1,2)$ και ισχύει $f(1) = f(2) = 0$. Άρα, από το θεώρημα του Rolle, υπάρχει $x_0 \in (1,2) \subseteq (1,3)$, τέτοιο ώστε $f'(x_0) = 0$

ii. Η συνάρτηση f' είναι συνεχής σε καθένα από τα διαστήματα $[1, x_0]$ και $[x_0, 3]$, και παραγωγίσιμη σε καθένα από τα $(1, x_0)$ και $(x_0, 3)$. Τότε, από το θεώρημα Μέσης Τιμής, υπάρχουν $\xi_1 \in (1, x_0)$ και $\xi_2 \in (x_0, 3)$, τέτοια ώστε

$$f''(\xi_1) = \frac{f'(x_0) - f'(1)}{x_0 - 1} = \frac{0 - (-1)}{x_0 - 1} = \frac{1}{x_0 - 1} \quad \text{και} \quad f''(\xi_2) = \frac{f'(3) - f'(x_0)}{3 - x_0} = \frac{3}{3 - x_0}.$$

Άρα
$$\frac{1}{f''(\xi_1)} + \frac{3}{f''(\xi_2)} = x_0 - 1 + 3 - x_0 = 2$$

Γ3. Έστω ότι η πολυωνυμική συνάρτηση f είναι ν -οστού βαθμού. Τότε η $f(x^2 + 2)$ είναι 2ν βαθμού, και η $f(2x + 1)$ είναι ν -οστού βαθμού, άρα η άρα $f(x^2 + 2) + f(2x + 1)$ είναι 2ν βαθμού. Το 2^ο μέλος της (2) είναι πολυώνυμο $4^{ου}$ βαθμού, άρα από τη σχέση (2) προκύπτει ότι $2\nu = 4 \Leftrightarrow \nu = 2$.

Επίσης $f(1) = f(2) = 0$, άρα $f(x) = \alpha \cdot (x-1) \cdot (x-2)$, $\alpha \neq 0$. Επομένως είναι $f(x^2 + 2) = \alpha \cdot (x^2 + 1) \cdot x^2 = \alpha \cdot x^4 + \alpha \cdot x^2$, $f(2x + 1) = 2\alpha x \cdot (2x - 1) = 4\alpha x^2 - 2\alpha x$, οπότε $f(x^2 + 2) + f(2x + 1) = \alpha \cdot x^4 + 5\alpha x^2 - 2\alpha x$.

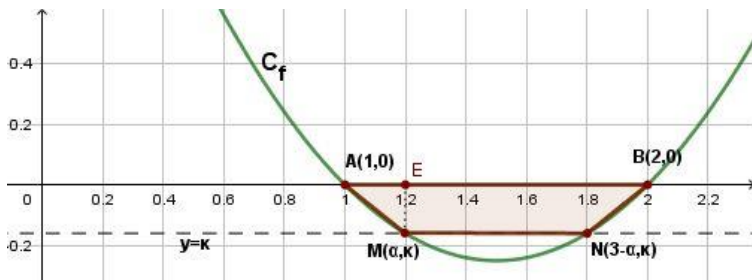
Επομένως, λόγω της (2), ισχύουν: ($\alpha = 1$ και $5\alpha = 5$ και $-2\alpha = -2$) $\Leftrightarrow \alpha = 1$
Άρα $f(x) = (x-1) \cdot (x-2) = x^2 - 3x + 2$, $x \in \mathbb{R}$

Γ4.i. Η ευθεία $y = \kappa$, με $-\frac{1}{4} < \kappa < 0$, τέμνει τη C_f σε σημεία που οι τετμημένες τους είναι οι λύσεις (αν υπάρχουν) της εξίσωσης $f(x) = \kappa \Leftrightarrow x^2 - 3x + 2 - \kappa = 0$
Είναι $\Delta = 9 - 4 \cdot (2 - \kappa) = 1 + 4 \cdot \kappa > 0$, άρα η ευθεία $y = \kappa$, με $-\frac{1}{4} < \kappa < 0$, τέμνει τη

C_f σε σημεία με τετμημένες x_1, x_2 , για τις οποίες ισχύουν $x_1 = \alpha$ και $x_1 + x_2 = 3 \Leftrightarrow \alpha + x_2 = 3 \Leftrightarrow x_2 = 3 - \alpha$.

Το σημείο $M(\alpha, \kappa) \in C_f$, άρα είναι $f(\alpha) = \kappa$.

Άρα το σημείο $N(x_2, \kappa)$ έχει συντεταγμένες $N(3 - \alpha, f(\alpha))$

ii. Είναι $A(1,0)$ και $B(2,0)$ επομένως η μεγάλη βάση του τραπεζιού $ABNM$ έχει μήκος $AB = 2 - 1 = 1$.

Η μικρή του βάση MN έχει μήκος $MN = |3 - \alpha - \alpha| = 3 - 2\alpha$, εφόσον είναι $1 < \alpha < \frac{3}{2} \Rightarrow 3 - 2\alpha > 0$.

Το ύψος του τραπεζιού ισούται με $|f(\alpha)| = |(\alpha - 1) \cdot (\alpha - 2)| = (\alpha - 1) \cdot (2 - \alpha)$. Τότε το εμβαδόν του τραπεζιού $ABNM$, σαν συνάρτηση του α , δίνεται από τον τύπο

$$E(\alpha) = \frac{(1 + 3 - 2\alpha) \cdot (\alpha - 1) \cdot (2 - \alpha)}{2} = (\alpha - 1) \cdot (2 - \alpha)^2, 1 < \alpha < 2$$

Επομένως, είναι

$$E'(\alpha) = (2 - \alpha)^2 - 2(\alpha - 1) \cdot (2 - \alpha) = (2 - \alpha) \cdot (4 - 3\alpha) = -3(2 - \alpha) \cdot \left(\alpha - \frac{4}{3}\right), 1 < \alpha < 2$$

Ο πίνακας προσήμων της $E'(\alpha)$ και των μεταβολών της μονοτονίας της συνάρτησης E είναι:

α	1	$\frac{4}{3}$	2
$E'(\alpha)$	+	0	-
E	↗ ο, μ ↘		

Επομένως, η συνάρτηση E είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα $\left(1, \frac{4}{3}\right]$, γνησίως φθίνουσα στο $\left[\frac{4}{3}, 2\right)$ και

παρουσιάζει μέγιστο, για $\alpha = \frac{4}{3}$, το $E\left(\frac{4}{3}\right) = \frac{1}{3} \cdot \left(\frac{2}{3}\right)^2 = \frac{4}{27}$ τ.μ.

Δ ΘΕΜΑ

Δ1. Για κάθε $x \geq 0$, το $f(x) > 0$ και η σχέση $\ln^2 f(x) + 2\sqrt{x} = \ln(f(x))^2 + x \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow \ln^2 f(x) - 2 \cdot \ln f(x) + 1 = x - 2\sqrt{x} + 1 \Leftrightarrow (\ln f(x) - 1)^2 = (\sqrt{x} - 1)^2 \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow g^2(x) = (\sqrt{x} - 1)^2$ (1), όπου $g(x) = \ln f(x) - 1, x \geq 0$.

Είναι $g(x) = 0 \Leftrightarrow g^2(x) = 0 \Leftrightarrow \sqrt{x} = 1 \Leftrightarrow x = 1$, άρα $g(x) \neq 0 \Leftrightarrow x \in [0, 1) \cup (1, +\infty)$
 Επιπλέον, η συνάρτηση g είναι και συνεχής, άρα διατηρεί πρόσημο σε καθένα από τα διαστήματα $[0, 1)$ και $(1, +\infty)$.

- Είναι $g(0) = \ln f(0) - 1 = \ln 1 - 1 = 0 - 1 = -1$, άρα $g(x) < 0$ για κάθε $x \in [0, 1)$
- και $g(4) = \ln f(4) - 1 = \ln e^2 - 1 = 2 - 1 = 1$, άρα $g(x) > 0$, για κάθε $x \in (1, +\infty)$

Τότε από τη σχέση (1) προκύπτουν :

Για κάθε $x \in [0, 1)$, $|g(x)| = |\sqrt{x} - 1| \Leftrightarrow -g(x) = -(\sqrt{x} - 1) \Leftrightarrow \ln f(x) - 1 = \sqrt{x} - 1 \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow \ln f(x) = \sqrt{x} \Leftrightarrow f(x) = e^{\sqrt{x}}$

και για κάθε $x \in (1, +\infty)$, $|g(x)| = |\sqrt{x} - 1| \Leftrightarrow g(x) = \sqrt{x} - 1 \Leftrightarrow \ln f(x) - 1 = \sqrt{x} - 1 \Leftrightarrow$
 $\Leftrightarrow \ln f(x) = \sqrt{x} \Leftrightarrow f(x) = e^{\sqrt{x}}$.

Επίσης η συνάρτηση f είναι συνεχής, άρα το $f(1) = \lim_{x \rightarrow 1} f(x) = \lim_{x \rightarrow 1} e^{\sqrt{x}} = e$.

Άρα τελικά ισχύει ότι $f(x) = e^{\sqrt{x}}, x \in [0, +\infty)$

Δ2.i. Το $\lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} e^{\sqrt{x}} = \lim_{w \rightarrow +\infty} e^w = +\infty$. Άρα το ζητούμενο όριο γίνεται

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} (\sqrt{x} - \ln(1 + f(x))) = \lim_{x \rightarrow +\infty} (\ln f(x) - \ln(1 + f(x))) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \ln \frac{f(x)}{1 + f(x)} =$$

$$= \lim_{u \rightarrow +\infty} \ln \frac{u}{1+u} \stackrel{\frac{u}{1+u}=t}{=} \lim_{t \rightarrow 1} \ln t = \ln 1 = 0, \text{ εφόσον } \lim_{u \rightarrow +\infty} t = \lim_{u \rightarrow +\infty} \frac{u}{1+u} = \lim_{u \rightarrow +\infty} \frac{u}{u} = \lim_{u \rightarrow +\infty} 1 = 1$$

και

$$\text{ii.} \quad \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{2e^{\sqrt{x}} + e^{-\sqrt{x}}}{e^{\sqrt{x}} - e^{-\sqrt{x}}} \stackrel{u=e^{\sqrt{x}}=f(x)}{=} \lim_{u \rightarrow +\infty} \frac{2u + \frac{1}{u}}{u - \frac{1}{u}} = \lim_{u \rightarrow +\infty} \frac{2u^2 + 1}{u^2 - 1} = \lim_{u \rightarrow +\infty} \frac{2u^2}{u^2} = \lim_{u \rightarrow +\infty} 2 = 2$$

Δ3. Για κάθε $x > 0$, είναι $f'(x) = e^{\sqrt{x}} \cdot \frac{1}{2\sqrt{x}} > 0$ και η συνάρτηση f είναι συνεχής, άρα είναι γνησίως αύξουσα, οπότε είναι και 1-1.

Επομένως ορίζεται η αντίστροφή της, στο

$$D_{f^{-1}} = f([0, +\infty)) = \left[f(0), \lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) \right) = [1, +\infty).$$

Έστω $f(x) = y \geq 1 \Leftrightarrow f^{-1}(y) = x$.

Τότε $e^{\sqrt{x}} = y \Leftrightarrow \sqrt{x} = \ln y \Leftrightarrow f^{-1}(y) = x = \ln^2 y, y \geq 1$, άρα $f^{-1}(x) = \ln^2 x, x \geq 1$.

Ζητείται να αποδειχτεί ότι ισχύει $\ln^2(x+1) \leq x$, για κάθε $x \geq 0$

α' τρόπος Έστω η συνάρτηση $h(x) = \ln(x+1) - \sqrt{x}, x \geq 0$.

Η συνάρτηση h είναι συνεχής.

$$\text{Για κάθε } x > 0, \text{ είναι } h'(x) = \frac{1}{x+1} - \frac{1}{2\sqrt{x}} = \frac{2\sqrt{x} - x - 1}{2\sqrt{x} \cdot (x+1)} = -\frac{(\sqrt{x}-1)^2}{2\sqrt{x} \cdot (x+1)} \leq 0,$$

με $h'(x) = 0 \Leftrightarrow x = 1$, μόνο. Άρα η συνάρτηση h είναι γνησίως φθίνουσα.

Επομένως, για κάθε $x \geq 0 \Leftrightarrow h(x) \leq h(0) \Leftrightarrow \ln(x+1) \leq \sqrt{x} \Leftrightarrow \ln^2(x+1) \leq x$

β' τρόπος Για κάθε $x \geq 0$, η σχέση που ζητείται να αποδειχτεί, γίνεται

$$\ln^2(x+1) \leq x \Leftrightarrow f^{-1}(x+1) \leq x \stackrel{f \uparrow}{\Leftrightarrow} f(f^{-1}(x+1)) \leq f(x) \Leftrightarrow x+1 \leq e^{\sqrt{x}} \quad (2).$$

Έστω η συνάρτηση $\varphi(x) = (x+1) \cdot e^{-\sqrt{x}}, x \geq 0$. Η συνάρτηση φ είναι συνεχής.

$$\text{Για κάθε } x > 0, \quad \varphi'(x) = e^{-\sqrt{x}} - \frac{1}{2\sqrt{x}} \cdot (x+1) \cdot e^{-\sqrt{x}} = -\frac{x+1-2\sqrt{x}}{2\sqrt{x} \cdot e^{\sqrt{x}}} = -\frac{(\sqrt{x}-1)^2}{2\sqrt{x} \cdot e^{\sqrt{x}}} \leq 0,$$

με $\varphi'(x) = 0 \Leftrightarrow x = 1$. Άρα η συνάρτηση φ είναι γνησίως φθίνουσα.

Τότε για κάθε $x \geq 0 \Leftrightarrow \varphi(x) \leq \varphi(0) \Leftrightarrow (x+1) \cdot e^{-\sqrt{x}} \leq 1 \Leftrightarrow x+1 \leq e^{\sqrt{x}}$, δηλαδή ισχύει η σχέση (2), άρα ισχύει και η ισοδύναμή της $\ln^2(x+1) \leq x$.

Δ4. Για κάθε $x > 1$, είναι $(f^{-1})'(x) = \frac{2 \cdot \ln x}{x}$.

Η εφαπτομένη της γραφικής παράστασης της f^{-1} στο σημείο $M(\alpha, f^{-1}(\alpha))$, με

$\alpha > 1$, είναι $(\varepsilon): y - f^{-1}(\alpha) = (f^{-1})'(\alpha) \cdot (x - \alpha) \Leftrightarrow (\varepsilon): y - \ln^2 \alpha = \frac{2 \cdot \ln \alpha}{\alpha} \cdot (x - \alpha)$

και τέμνει τον άξονα $x'x$ στο σημείο $(x_B, 0)$, αν και μόνο αν ισχύει η σχέση:

$$-\ln^2 \alpha = \frac{2 \cdot \ln \alpha}{\alpha} \cdot (x_B - \alpha) \Leftrightarrow -\ln \alpha = \frac{2}{\alpha} \cdot (x_B - \alpha) \Leftrightarrow x_B = \frac{\alpha \cdot (2 - \ln \alpha)}{2}.$$

Όταν η τετμημένη του σημείου M μεταβάλλεται με το χρόνο, τότε και η τετμημένη x_B , του σημείου $(x_B, 0)$ μεταβάλλεται με το χρόνο, οπότε η τελευταία σχέση γίνεται

$$x_B(t) = \frac{1}{2} \cdot \alpha(t) \cdot (2 - \ln \alpha(t)) \Rightarrow x_B'(t) = \frac{1}{2} \cdot \alpha'(t) \cdot (2 - \ln \alpha(t)) - \frac{1}{2} \cdot \alpha(t) \cdot \frac{\alpha'(t)}{\alpha(t)} \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow x_B'(t) = \frac{1}{2} \cdot \alpha'(t) \cdot (1 - \ln \alpha(t)).$$

Επομένως, τη χρονική στιγμή t_0 που το υλικό σημείο M διέρχεται από το σημείο με τετμημένη \sqrt{e} μ, ο ρυθμός μεταβολής της τετμημένης x_B ισούται με

$$x_B'(t_0) = \frac{1}{2} \cdot \alpha'(t_0) \cdot (1 - \ln \alpha(t_0)) = \frac{1}{2} \cdot 2 \cdot \left(1 - \frac{1}{2}\right) = \frac{1}{2} \text{ μ/s}$$

ΕΙΣΗΓΗΣΗ-ΛΥΣΕΙΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ν. ΨΑΘΑ